

Księga Jozuego

Rozdział 6

1. A Jerycho zamknięte było i opatrzone dla bojaźni synów Izraelowych, i żaden wynieść nie śmiał abo wnieść. 2. I rzekł JAHWE do Jozuego: Otom dał w ręce twe Jerycho i króla jego, i wszystkie męże mocne. 3. Obchodźcie miasto wszyscy mężowie waleczni raz na dzień, a tak czynić będziecie przez sześć dni. 4. A siódmego dnia kapłani niechaj wezmą siedm trąb, których używają w Jubileusz, a niech idą przed skrzynią przymierza i siedmkroć obejdziecie miasto, a kapłani będą trąbić w trąby. 5. A gdy zabrzmiał głos trąby dłuższy i drobniejszy i w uszach się waszych rozlegać będzie, krzyknie wszystek lud okrzykiem wielkim, a upadną z gruntu mury miejskie i wnidzie każdy w miasto tym miejscem, przeciw któremu stał. 6. Wezwał tedy Jozue, syn Nun, kapłanów, i rzekł do nich: Weźmiecie skrzynię przymierza a siedm innych kapłanów niechaj wezmą siedm trąb Jubileuszów, a niech idą przed skrzynią PANSKĄ. 7. Do ludu też rzekł: Idźcie a obejdźcie miasto, idąc zbrojni przed skrzynią PANSKĄ. 8. A gdy słowa skończył Jozue i siedm kapłanów siedmią trąbą trąbili przed skrzynią przymierza PANSKIEGO, 9. a wszystko wojsko zbrojne szło wprzód, ostatek ludu pospolitego szło za skrzynią, a trąbienie się po wszech miejscach rozlegało. 10. A przykazał był Jozue ludowi, mówiąc: Nie będziecie wołać ani usłyszany będzie głos wasz, ani żadna mowa z ust waszych nie wynidzie, aż przydzie dzień, którego wam rzekę: Wołajcie a krzyczcie. 11. Obchodziła tedy skrzynia PANSKA miasto raz na dzień, a wróciwszy się do obozu, została tam. 12. Gdy tedy Jozue wstał w nocy, wzięli kapłani skrzynię PANSKĄ 13. i siedm z nich siedm trąb, których w Jubileuszu używają, i szli przed skrzynią PANSKĄ chodząc i trąbiąc, a lud zbrojny szedł przed nimi, a ostatek ludu pospolitego szło za skrzynią, a trąby się rozlegały. 14. I obeszlili wtórego dnia miasto jeden raz, i wrócili się do obozu. Tak czynili przez sześć dni. 15. A dnia siódmego, wstawszy rano, obeszlili miasto jako sporządzono było, siedmkroć. 16. A gdy za siódmym obeszciami trąbili kapłani w trąby, rzekł Jozue do wszystkiego Izraela: Krzyczcie, bo wam JAHWE dał miasto 17. i niech to miasto będzie Anatema i wszystko, co w nim jest, JAHWE: sama Rahab nierządnicą niech zostanie żywa ze wszystkimi, którzy są z nią w domu, abowiem zataiła posły, któreśmy byli posłali. 18. A wy się ostrzegajcie, abyście z tych rzeczy, o których rozkazano, niczego nie tykali, i bylibyście winni przestępstwa, a wszystek obóz Izraelski byłby pod grzechem i zamieszany. 19. A cokolwiek będzie złota i srebra, i naczynia miedzianego, i żelaza, to JAHWE niechaj będzie poświęcone, do skarbów jego odłożone. 20. Gdy tedy wszystek lud krzyczał, a w trąby trąbiono, skoro w uszach mnóstwa głos i trąbienie zabrzmiało, natychmiast mury upadły i wszedł każdy przez miejsce, które przeciw niemu było, i wzięli miasto, 21. i pobili wszystko, co w nim było, od męża aż do niewiasty, od dziecięcia aż do starego. Woły też i owce, i osły - wszystkie paszczką miecza pobili. 22. A dwiema mężom, którzy szpiegami byli posłani, rzekł Jozue: Wnidźcie do domu niewiasty nierządnicę a wywiedźcie ją i wszystko, co jej jest, jakoście jej przysięgą potwierdzili. 23. I wszedłszy młodzieńcy wywiedli Rahab i rodzice jej, i bracia też,

i wszystkie sprzęty, i naród jej i za obozem Izraelowym kazali mieszkać. **24.** A miasto i wszystko, co w nim było, zapalili, oprócz złota i srebra, i naczynia miedzianego, i żelaza, które do skarbu PANSKIEGO oddali. **25.** Lecz Rahab nierządnicę i dom ojca jej, i wszystko, co miała, zostawił żywo Jozue, i mieszkali w pośrodku Izraela aż do teraźniejszego dnia, dlatego że zataiła posły, które był posłał, aby wyspiegowali Jerycho. Onego czasu wydał klątwę Jozue, mówiąc: **26.** Przeklęty mąż przed JAHWE, który by wzbudził a zbudował miasto Jerycho. Na pierwotnym swym niech założy grunty jego, a na ostatecznym z dzieci niech postawi bramy jego. **27.** I był JAHWE z Jozuem, a imię jego rozślawiło się po wszystkiej ziemi.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.